

TRIBUNALUL BUCURESTI
SECTIA I PENALA
DOSAR PENAL NR. 27977/3/2010
TERMEN 16.03.2011

DOMNULE PRESEDINTE,

Subsemnatul DINU LAURENTIU GEORGE, inculpat in dosarul mai sus mentionat, prin avocat, in temeiul art. 301 C.p.p. rap. la art. 29 si urmatoarele din Legea nr. 47 din 1992 republicata, cu trimitere la art. 21 alin. 1 si art. 23 alin. 10 din Constitutia Romaniei, art. 6 paragraf 2 si art 5 paragraf 3 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului rap. la art. 20 din Constitutia Romaniei ridic prezenta

EXCEPTIE DE NECONSTITUTIONALITATE

a prevederilor art. 160² alin. 1 C.p.p., prevederi aflate in conflict cu dispozitiile art. 21 alin. 1 si art. 23 alin. 10 si art. 20 din Constitutia Romaniei, precum si cu art. 6 paragraf 2 si art. 5 paragraf 3 din Conventia Europeana a Drepturilor Omului.

In fapt,

Curtea Constitutionala a mai fost sesizata de-a lungul timpului si s-a pronuntat prin decizii asupra exceptiei de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 160² alin. 1 C.p.p.. Motivarea deciziilor de respingere a exceptiei s-a facut in functie de textul penal aflat in vigoare la data ridicarii exceptiei, dar si in functie de importanta si efectul implementarii in constiinta magistratilor a prevederilor Conventiei Europene a Drepturilor Omului. Astfel, in motivarea Deciziei 36/2004 prin care s-a respins exceptia de neconstitutionalitate a dispozitiilor art. 160² C.p.p. se arata ca..."*ridicarea exceptiei se bazeaza pe o gresita intelegere a*

prevederilor constitutionale invocate deoarece dreptul constitutional al persoanei arestate preventiv de a cere punerea sa in libertate provizorie sub control judiciar sau pe cautiune, nu se poate realiza decat in conditiile prevazute de C.p.p. care arata in ce conditii poate functiona o masura procesuala, oricare ar fi aceasta. Restrangerea exercitiului dreptului constitutional mentionat se face pe baza prevederilor constitutionale ale art. 53, care impun necesitatea asigurarii desfasurarii instructiei penale. Interzicerea liberarii provizorii sub control judiciar sau pe cautiune a arestatilor preventiv care au savarsit infractiuni sanctionate cu inchisoare ce depaseste 12 ani sau care sunt recidivisti, ca in speta, se face in scopul bunei desfasurari a procesului penal”

In motivarea Deciziei 521 din 2009 prin care s-a respins exceptia de neconstitutionalitate ale aceluiasi articol se arata:”...textul de lege criticat nu contravine art. 23 alin. 10 din Constitutie si nici art. 5 paragraful 3 din Conventie deoarece nu impiedica persoana arestata preventiv sa ceara punerea in libertate provizorie sub control judiciar sau pe cautiune. Acest drept ii este de altfel recunoscut inculpatului arestat preventiv prin art. 160¹ din acelasi Cod. ...Conditiiile de acordare ale acestei liberari provizorii sub control judiciar sunt stabilite in temeiul prevazut de art. 126 alin. 2 din Constitutie potrivit carora competenta instantelor judecatoresti si procedura de judecata sunt stabilite numai prin lege”.

In motivarea Deciziei 30 din 18.01.2011 a Curtii Constitutionale prin care s-a respins exceptia de neconstitutionalitate cu privire la acelasi articol, s-a reluat practic in totalitate teza adoptata de Curte in decizia mai devreme mentionata, Curtea Constitutionala constatand ca nu au intervenit elemente noi de natura sa determine schimbarea acestei jurisprudente.

In practica, cererea de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cautiune poate fi formulata de catre invinuit sau inculpat atat in faza de urmarire penala cat si in faza de judecata. In conditiile in care pedeapsa prevazuta de lege pentru infractiunea pentru care organul de urmarire penala a inceput urmarirea penala sau a pus in miscare actiunea penala, respectiv a sesizat instanta prin Rechizitoriu sau instanta de judecata la randul sau a procedat la cercetarea judecatoreasca, este mai mare de 18 ani, magistratul desemnat cu solutionarea cauzei nu poate trece la judecata pe fond a cererii, functionand filtrul admitterii in principiu. In conditiile in care pedeapsa este mai mare de 18 de ani, magistratul constata cererea de liberare provizorie sub control judiciar sau pe cautiune ca fiind inadmisibila (nu poate trece filtrul admisibilitatii de principiu) si nu purcede la **judecata pe fond a cererii**. Imensa

majoritate a cazurilor in care persoana arestata preventiv aplica pentru liberare provizorie sub control judiciar sau pe cautiune se circumscriu fazelor de urmarire penala si de judecata pe fond, deci pana la momentul in care magistratii au constatat vinovatia persoanei. Amintesc fata de acest aspect faptul ca vinovatia in sensul Conventiei trebuie sa capete un caracter definitiv pentru a fi in masura sa rastoarne prezumtia de nevinovatie. Aceasta este de altfel si nemulțumirea subsemnatului care nu poate deduce judecatii unui magistrat cererea sa, iar acel magistrat nu o poate solutiona pe fond, fiind impiedicat de faptul ca la un moment dat organul de urmarire penala l-a pus sub acuzare pentru savarsirea unor fapte de natura penala prevazute cu pedepse de peste 18 ani.

Magistratul nu are obligatia sa admita pe fond cererea de liberare provizorie sub control judiciar chiar daca pedeapsa prevazuta de lege pentru acea infractiune este de pana la 18 ani. Magistratul urmeaza sa constate daca masura liberarii provizorii sub control judiciar nu impieteaza asupra bunei desfasurari a procesului penal facand o analiza **pe fond** a celor retinute in sarcina invinuitului sau inculpatului raportat si la personalitatea acestuia, la eventualul sentiment de insecuritate in sanul populatiei fata de eliberarea acestuia din arest, toate acestea si multe altele trebuind sa constituie argumente pro si contra eliberarii din arest preventiv, argumente ce urmeaza a fi dezbatute in conditii de nemijlocire si contradictorialitate si supuse analizei magistratului. Aceeasi analiza consider ca trebuie facuta indiferent de acuzatii, de felul si gravitatea acestora, iar in conditiile in care magistratul constata ca interesul societatii este continuarea procesului penal cu persoana arestata preventiv in conditii de detinere, aceasta constatare trebuie sa fie rezultatul unei analize temeinice **pe fond** a cererii de liberare provizorie si nu rezultatul unei respingeri *a priori* a acesteia, avand in vedere in mod exclusiv acuzatiile aduse de Parchet.

Potrivit jurisprudentei C.E.D.O. dreptul de acces la justitie implica, prin insasi natura sa, o reglementare din partea statului si poate fi supus unor limitari sau conditionari **atat timp cat nu este atinsa substanta dreptului** (cauza LUNGOCI vs. ROMANIA 2006). In aceste conditii, nici o reglementare nu poate impiedica accesul la judecata pe fond facuta de catre un magistrat in conditiile in care substanta dreptului se circumscrie dreptului la libertate in legatura cu respectarea prezumtiei de nevinovatie (art. 6 paragraful 2 din Conventie). Nu pot fi primite explicatii de genul inexistentei unei impiedicari a persoanei arestate sa ceara punerea sa in libertate provizorie sub control judiciar sau pe cautiune chiar in conditiile in care pedeapsa prevazuta de legiuitor pentru fapta

este mai mare de 18 ani, deoarece dreptul de acces la justitie nu poate fi unul formal si inutil, ci trebuie sa fie efectiv (potrivit art. 5 paragraful 3 din Conventie). Pentru a stabili daca exista un „*drept*” cu caracter civil si care este calificarea – materiala sau procedurala - ce trebuie data unei restrangeri, trebuie inainte de toate sa se tina seama de redactarea dispozitiilor dreptului national si de maniera in care le-au interpretat instantele nationale (vezi cauza MASSON si VAN ZON contra OLANDEI). Curtea trebuie sa verifice daca limitarile aplicate nu restrang accesul oferit persoanei de o asemenea maniera incat dreptul este atins in chiar substanta sa. Mai mult, o astfel de limitare a dreptului de acces la instanta nu este conform art. 6 paragraf 1 din Conventie decat daca urmareste un scop legitim si exista un raport rezonabil de proportionalitate intre mijloacele folosite si scopul urmarit (vezi cauza CUDAK contra LITUANIEI).

Avand in vedere cele de mai sus si constatand ca actualul Cod de procedura penala abunda inca de reglementari care incalca prezumtia de nevinovatie (art. 148 alin. 1 litera f) din sectiunea arestarii preventive si unde se arata cazurile in care se dispune arestarea inculpatului „...f) *inculpatul a savarsit o infractiune pentru care legea...*”, cand in spiritul Conventiei ar fi trebuit sa fie : „f) *inculpatul este cercetat sau judecat pentru savarsirea unei infractiuni pentru care legea prevede...*”, respectuos va rog Onorata Curte Constitutionala sa admiteti exceptia declarand neconstitutionala reglementarea prevazuta in continutul art 160² C.p.p. care face trimitere la cuantumul pedepsei prevazuta de lege pentru infractiune.

Semnatura

